

U Zagrebu, 19. lipnja 2023. godine

Na posl.br. predmeta: St-916/2022

**TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU**

Dužnik: **NEPCE SVIJET d.o.o.** sa sjedištem u Zagrebu, . Ulica Pavla Hatza 14, OIB: 64341686222, zastupano po odvjetniku Bariši Pavičiću iz Zagreba, Petra i Tome Erdoedyja 12;

Vjerovnik: **Experta grupa d.o.o.** sa sjedištem u Požegi, Industrijska 30, OIB: 76603559319, zastupano po Ani Manola, odvjetnici iz MARIĆ STAJČIĆ & PERKOV Odvjetničko društvo j.t.d. sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 54;

Ž A L B A

vjerovnika

prilog

I/ Dana 02. lipnja 2023. godine na e-oglasnoj ploči suda objavljeno je rješenje naslovnog Suda u ovosudnom predmetu (dalje u tekstu: rješenje), a kojim Rješenjem je uskraćena potvrda predstečajnog sporazuma i obustavljen predstečajni postupak nad dužnikom te je odbačen dužnikov prijedlog za prekid postupka kao nedopušten. Predmetno rješenje smatra se dostavljenim vjerovniku u roku od 8 dana od objave na e-oglasnoj ploči.

Protiv navedenog rješenja, vjerovnik ovim putem u zakonskom roku podnosi žalbu, kojom isto pobija u cijelosti i to zbog svih žalbenih razloga predviđenih odredbom članka 353. stavka 1. u vezi sa člankom 381. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22; dalje u tekstu: ZPP), a čija je primjena utemeljena na odredbi članka 10. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, dalje u tekstu: SZ), sve iz razloga kako slijede.

II/ Vjerovnik najprije ukazuje da **je naslovni Sud u pobijanom rješenju kao i u cjelokupnom postupku koji mu je prethodio povrijedio načelo jednakog postupanja prema svim vjerovnicima koje se očituje u tome da se ne može pojedinim vjerovnicima istog položaja pogodovati u namirenju.**

Naime, vjerovnik je na ročištu za glasovanje dana 01. lipnja 2023. godine istaknuo da se isti protivi planu restrukturiranja, ali isključivo zato što nema zakonske niti logičke osnove da vjerovnici koji raspolažu sredstvom osiguranja u odnosu na prijavljene tražbine čine zasebnu skupinu vjerovnika koja se namiruje pod uvjetima različitim od vjerovnika čije tražbine su utvrđene, ali nisu osigurane. Time je vjerovnik naslovnom Sudu ukazao da nema razlike u pravnom položaju „neosiguranih“ u odnosu na „osigurane“ vjerovnike odnosno da nema potrebe za razvrstavanjem predmetnih vjerovnika u posebne skupine jer su učinci plana jednaki prema svim vjerovnicima (naplata u iznosu 100% tražbine), pa su isti trebali biti svrstani u istu skupinu i imati jednake uvjete namirenja.

Naime, odredbama članka 27. SZ-a propisano je da plan restrukturiranja mora, između ostalog, sadržavati i analizu svih tražbina prema visini i vrsti, te ponudu vjerovnicima razvrstanim u skupine odgovarajućom primjenom pravila o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu o načinu, rokovima i uvjetima namirenja tražbina. Tako je odredbom članka 308. stavka 1. SZ-a propisano da se vjerovnici istoga pravnog položaja mogu svrstati u skupine prema istovrsnosti gospodarskih interesa, ali se takvo razvrstavanje mora se temeljiti na valjanim razlozima. Pritom ako bi prema planu njegovi učinci bili jednaki prema svim stečajnim vjerovnicima, ti se vjerovnici neće razvrstati u posebne skupine.

Naslovni Sud u cijelosti propušta u postupku utvrditi te u pobijanom rješenju obrazložiti iz kojih razloga smatra da vjerovnici svrstani u skupinu „neosigurani vjerovnici“ nisu u istom pravnom položaju kao „osigurani vjerovnici“ kao i zašto nalazi razvrstavanje „osiguranih vjerovnika“ u zasebnu skupinu opravdanim odnosno koje razloge za takvu podjelu je u postupku utvrdio i zašto ih je našao valjanim. Jednako tako je naslovni Sud propustio utvrditi i obrazložiti ima li plan jednake učinke prema svim stečajnim vjerovnicima.

Slijedom navedenog, **pobijano rješenje sadrži nedostatke zbog kojih se ne može ispitati s obzirom da u istom ne postoje razlozi o navedenoj odlučnoj činjenici postojanja ili nepostojanja jednakog pravnog položaja „osiguranih vjerovnika“ u odnosu na „neosigurane vjerovnike“ odnosno valjanosti razloga za razvrstavanje „osiguranih vjerovnika“ u zasebnu skupinu vjerovnika i odobravanja istima povoljnijih uvjeta namirenja, a što predstavlja žalbeni razlog iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, do kojeg je došlo uslijed pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja što je također žalbeni razlog iz članka 355. ZPP-a, a slijedom čega je naslovni Sud pogrešno primijenio materijalno pravo ostvarujući time i žalbeni razlog iz članka 356. ZPP-a.**

S obzirom na sve navedeno, naslovni Sud bio je dužan, sve sukladno odredbi članka 60. stavka 2. SZ-a, uvažiti prijedlog ovog i većine drugih vjerovnika nazočnih na ročištu za glasovanje od dana 01. lipnja 2023. godine, za odgodom ročišta za glasovanje radi izmjene plana restrukturiranja radi otklanjanja gore opisanih prigovora vjerovnika na isti.

Članak 60. stavak 1. SZ-a glasi: Dužnik i većina vjerovnika nazočnih na ročištu za glasovanje mogu zatražiti od suda odgodu ročišta na rok do osam dana. Ročište za glasovanje može se odgoditi najviše jedanput.

U ovom sudnom predmetu većina vjerovnika nazočnih na ročištu za glasovanje održanom dana 01. lipnja 2023. godine tražilo je od suda odgodu ročišta, no ista nije odobrena.

Dakle, naslovni Sud je pogrešno primijenio odredbu članka 60. stavka 1. SZ-a kad je odbio prijedlog većine nazočnih vjerovnika za odgodom ročišta za glasovanje održanog dana 01. lipnja 2023. godine.

III/ Nadalje, iz točke 13. pobijanog rješenja u kojoj se navodi, cit.:

„Vjerovnici nazočni na ročištu za glasovanje, koji su glasovali protiv plana restrukturiranja pitali su dužnika kako je moguće da je u osam dana ponuda vjerovnicima za isplatu 30 % utvrđene tražbine povišena na isplatu 100 % utvrđene tražbine, a da se ništa u poslovanju nije promijenilo. Smatraju da dužnik nije ovlašten utvrditi što je u interesu tih vjerovnika te svaki vjerovnik na temelju predloženog plana i stanja imovine društva u skladu sa svojim najboljim znanjem procjenjuje da li će se lakše naplatiti u predstečajnom ili stečajnom postupku, te sukladno tome donosi svoje odluke“.

Iz navedenog proizlazi da su vjerovnici nazočni na ročištu za glasovanje koji su glasovali protiv plana restrukturiranja takvo glasovanje protiv plana, a za koje protivljenje planu je dužnik ukazao (a po mišljenju ovog vjerovnika i dokazao) da predstavlja čistu šikanu na štetu ostalih vjerovnika i dužnika, pravdali time da bi naplata osiguranih vjerovnika u stečajnom postupku dovela do većeg namirenja istih od namirenja predviđenih planom restrukturiranja.

Pritom se naslovni Sud posve slijepo i neobrazloženo priklanja takvim navodima vjerovnika koji su glasali protiv plana iako isti predmetno nisu ničim dokazali niti su predložili izvođenje bilo kakvih dokaza (npr. provođenjem vještačenja) koji bi učinili vjerojatnim da će se predmetnim planom restrukturiranja vjerovnici namiriti u manjem opsegu od onog da se nad dužnikom provede stečajni postupak.

Da je riječ o navodima koje je vjerovnik dužan dokazati proizlazi i iz ranije zauzetog stava Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske koji u rješenju od dana 23. svibnja 2022. godine, posl. broj PŽ-1463/2022-3, zaključuje da „Jednako tako, vjerovnik u svom podnesku od 10. prosinca 2021. nije predložio izvođenje nikakvih dokaza iz kojih bi učinio vjerojatnim da će se predmetnim planom restrukturiranja vjerovnici namiriti u manjem opsegu od onog da se nad dužnikom provede stečajni postupak. Naime, premda je vjerovnik u podnesku od 10. prosinca 2021. (str. 2278. spisa) naveo da bi „naplata neosiguranih vjerovnika iz imovine u vlasništvu dužnika prodajom iste u stečajnom postupku dovela do većeg namirenja vjerovnika od namirenja vjerovnika predviđenog planom restrukturiranja“, vjerovnik radi dokazivanja te činjenice (zapravo, vjerojatnosti te činjenice) u podnesku od 10. prosinca 2021. nije predložio izvođenje niti jednog dokaza“.

Dokaz: rješenje VTS-a od dana 23.05.2022., posl. broj PŽ-1463/2022-3;

Štoivše, nužnost i odlučnost dokazivanja takvih navoda spornih vjerovnika Jušte Puharića, NLK trgovina i distribucija d.o.o., Odvjetničko društvo Grubišić & Lović & Lalić d.o.o. i Pogon

Kooltura d.o.o., za odluku u ovosudnom predmetu, proizlazi i iz činjenice da su takvi navodi posve suprotni cjelokupnom stanju spisa.

Naime, u ovosudnom predmetu nesporno je utvrđeno da dužnik nema dostatne imovine za namirenje vjerovnika u stečajnom postupku dok je podneskom povjerenika od dana 15. veljače 2023. godine potvrđeno da je dužnik ostvario vidljive pomake u poslovanju što je vidljivo iz stanja na računima odnosno ostvarenih priljeva i odljeva kao najpouzdanijeg i najsigurnijeg dokaza o smjeru u kojem se poslovanje razvija. Predmetnu vjerojatnost uspješnog namirenja svih vjerovnika kroz nastavak poslovanja dužnika daljnje je potvrdio godišnji financijski izvještaj dužnika za 2022. godinu iz kojeg proizlazi da je u 2022. godini društvo dužnika poslovalo bez gubitka te je ostvarilo dobit u iznosu od 574.817,50 kune.

Dokaz: *uvid spis ovosudnog predmeta;*
 uvid u podnesak stečajnog upravitelja od dana 15.02.2023. godine;
 uvid u godišnji financijski izvještaj dužnika za 2022. godinu;

Međutim, pobijano rješenje ne sadrži nikakve razloge u odnosu na predmetni godišnji financijski izvještaj dužnika, a iz čega proizlazi da naslovni Sud niti nije izvršio uvid u isti, unatoč tome što bi uvidom u isti bi bilo odgovoreno na „*pitanje vjerovnika koji su se protivili planu i ponovnoj odgodi ročišta za glasovanje kako je moguće da je u osam dana ponuda za isplatu porasla sa 30 % na 100 %, a da se ništa u poslovanju nije promijenilo*“. U tom smislu je i dio obrazloženja u kojem naslovni Sud navodi da je „*po ocjeni ovog suda opravdano (op. autora: gore citirano) pitanje vjerovnika*“ proturječan ispravama koje prileže spisu ovosudnog predmeta.

Dakle, naslovni Sud je povrijedio odredbe postupka i pogrešno primijenio materijalno pravo, a sve jer je isti, uz druge navedene povrede, također pogrešno utvrdio da je novi prijedlog dužnika za prekidom ovosudnog postupka istovjetan prethodnome iako je uz isti priložen godišnji financijski izvještaj koji je, sukladno gore obrazloženom, od odlučnog značaja za odluku u ovosudnom predmetu, čime su ostvareni svi žalbeni razlozi iz članka 353. ZPP-a.

U konačnici, iz svih gore iznesenih razloga, bi u interesu ovog vjerovnika, a isti vjeruje i u interesu svih drugih vjerovnika u postupku, bilo određivanje prekida ovosudnog postupka do odluke o kaznenim prijavama protiv vjerovnika Jušte Puharića i vjerovnika NLK trgovina i distribucija d.o.o. jer je evidentno da isti svojim glasovima kontroliraju ishod ovosudnog postupka, a iz postupanja istih je u najmanju ruku vjerojatno da je riječ o obijesnoj zlouporabi prava u odnosu na koju je vjerovnik tražio zaštitu naslovnog Suda u smislu primjene članka 3. ZPP-a, no naslovni Sud se na takav zahtjev ogлуšio.

Da je naslovni Sud razmotrio prigovor vjerovnika te preispitao opravdanost odvajanja „osiguranih vjerovnika“ u odvojenu skupinu, isti bi zasigurno našao da je takvo odvajanje neopravdano, a stavljanjem svih vjerovnika u istu skupinu bila bi postignuta potrebna većina za usvajanje plana restrukturiranja dužnika, sve na korist svih vjerovnika i ostvarenja cilja predstečajnog postupka.

Štoviše, logički je neprihvatljivo da vjerovnici čije su tražbine osporene i koji pravo glasa imaju isključivo zahvaljujući bjanko-zadužnicama u odnosu na koje su protiv istih podnesene kaznene prijave, smiju glasovati i faktično kontrolirati ishod glasovanja o planu restrukturiranja, dok paralelno isti paušalnim osporavanjima tražbina preveniraju druge vjerovnike sa znatnim iznosom priznatih tražbina (npr. Renato i Raul Perica) u sudjelovanju u glasovanju.

Nejasno je zašto naslovni Sud, iako je isti nadležan i za rješavanje po tako pokrenutim parnicama, do današnjeg dana nije donio odluke u istima, pa barem na taj način zaštitio legitimne interese ovog i drugih vjerovnika koji se ogleda u naplati tražbina istih kroz nastavak poslovanja dužnika, a do čega ne može doći dokle god naslovni Sud ne prevenira šikanozno opstruiranje glasanja od strane pojedinih vjerovnika, primarno Jušte Puharića i NLK trgovina i distribucija d.o.o.

IV/ Sijedom ostvarenih svih žalbenih razloga iz članka 353. ZPP-a, vjerovnik predlaže ukinuti pobijano rješenje i vratiti predmet na ponovno suđenje u kojem će se ispitati ispunjenje uvjeta i/ili valjanost razloga za odvajanje „osiguranih vjerovnika“ u zasebnu skupinu sa povoljnijim uvjetima namirenja kao i odlučiti o prijedlogu dužnika za prekid ovosudnog postupka od dana 09. svibnja 2023. godine uzevši u obzir nove dokaze priložene istom (godišnji financijski izvještaj dužnika za 2022. godinu te dopune kaznenih prijave protiv vjerovnika koji su glasali protiv plana).

Experta grupa d.o.o.
zastupan po: